

An XIII, Nr. 318
16 februarie 2020

Duminica a XXXIV-a după Rusalii
(a întoarcerii Fiului risipitor)

Parohia „Vovidenia“ Galați

- *buletin duhovnicesc bilunar* -

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om avea doi fii. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Atunci el le-a împărțit averea. Dar nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea trăind în desfrânări. Și, după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea și el a început să ducă lipsă. Și, ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări și acesta l-a trimis la țarinile sale să pască porcii. Și dorea să-și sature pânțelele din roșcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea. Dar, venindu-și în sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame! Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta; nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi. Și, ridicându-se, a venit la tatăl său. Dar, încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat. Atunci i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Iar tatăl a zis către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui; apoi, aducând vițelul cel îngrășat, înjunghiați-l ca, mâncând, să ne veselim, căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a allat. Și au început să se vesească. Iar fiul cel mare era la țarină. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri. Atunci, chemând la sine pe una dintre slugi, a întreat ce înseamnă acestea. Iar ea i-a spus: Fratele tău a venit și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos. Și el s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, de atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău, care și-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat pierdut era și s-a allat“.

(Luca, XV, 11-32)

2020 - Anul omagial al pastorației
părinților și copiilor și Anul
comemorativ al filantropilor ortodocși

Există duhovnici mari și duhovnici mici?

„Nu de puține ori auzim vorbindu-se despre "mari duhovnici". O sintagmă care stârnește nedumeriri dacă nu se precizează foarte clar criteriile ce stabilesc că, în duhovnicie, există asemenea diferențieri.

Că unii, adică, ar fi mai mari decât alții. Esențialmente, nu există duhovnici mari și duhovnici mici. Atâta vreme cât un duhovnic spovedește, dezleagă de păcate și conduce sufletele păstoriților/ucenicilor spre mântuire, înseamnă că și-a făcut datoria. Din acest punct de vedere, între un preot paroh de 25 de ani și Părintele Rafail Noica (spre exemplu) nu este nici o deosebire. Același har al lui Dumnezeu lucrează prin ei. Și, totuși, chiar nu-i diferențiază nimic?

Dintre toate criteriile invocate, notorietatea mi se pare cea mai superficială motivație a utilizării atributului "mare" în cazul unui duhovnic. E adevărat că, în timp, unii duhovnici devin celebri. Sunt mediatizați, lumea aude lucruri frumoase despre ei și îi caută, devenind mai cunoscuți decât ceilalți preoți. Dar ce-i face să fie căutați? Conferințele, predicile postate pe internet sau difuzate de posturi de televiziune? Cărțile tipărite și răspândite pe întreg cuprinsul țării? Interviuurile acordate presei? Numărul uriaș de like-uri de la postările de pe Facebook? Toate acestea pot crește "vizibilitatea" unui duhovnic, dar mijloacele de comunicare pot fi o mare ispită, dacă nu sunt utilizate spre a transmite și un conținut adecvat, ziditor.

Mediatizarea excesivă nu e suficientă pentru a primi calificativul de "mare duhovnic". Am cunoscut, de-a lungul anilor, preoți ce au devenit adevărate "vedete mediatice". Eu însumi, prin natura funcției de purtător de cuvânt al Arhiepiscopiei Iașilor, beneficiez de o anumită notorietate. Pe care nici nu o caut, nici nu o doresc. Dar nici nu pot să nu-mi împlinesc datoria (sau ascultarea, ca să folosesc un termen din viața duhovnicească). Încât știu bine că a fi "vedetă media" nu înseamnă că ai avea și o statură duhovnicească mai "maltă". După cum poți să nu fii cunoscut deloc publicului larg, să nu apară nici măcar o fotografie cu tine pe internet și să fii un duhovnic iscusit.

Cunosc un astfel de caz, de a cărui lucrare nu încetez a mă minuna.

Așadar, când putem spune că un părinte este "mare duhovnic"? Care sunt criteriile?

O condiție esențială pentru mântuirea fiecărui creștin (mai ales dacă e și duhovnic) este smerenia. Părintele Cleopa nu numai că nu-și îndemna ucenicii să-l filmeze, să-l înregistreze și să-l mediatizeze, dar când venea cineva cu acest gând (mai ales din presă), îl trimitea la un măgar spunându-i să-l filmeze, că "acela e Cleopa". Dacă a acceptat să mai fie și înregistrat de pelerini a fost mai ales pentru a transmite un cuvânt de întărire, un cuvânt de învățătură celor ce nu puteau ajunge la Mănăstirea Sihăstria. În nici un caz nu a cerut și nu a încurajat asta.

Dar nici smerenia, nici viața ascetică (curată) nu sunt, în sine, calitățile decisive pentru a fi un bun (și căutat) duhovnic. A conduce suflete spre limanul mântuirii e mai greu decât a-ți mântui propriul suflet. Sunt pustnici care au refuzat cu îndârjire să devină "lumină pentru lume", de teamă să nu-și piardă mântuirea proprie. Pentru că duhovnicia - în sensul ei adânc - e o lucrare aparte, o harismă pe care o poți avea sau nu de la Dumnezeu. Așa cum vedem din viețile sfinte ale unor duhovnici, un astfel de păstor de suflete are și dreapta socoteală, și ascultarea față de Biserică. Categorie, lucrarea unui duhovnic nu poate fi încurajare a cârtelii față de ierarhie, dezbinare a credincioșilor, cultivare de angoase apocaliptice sau de dulcegării psihologizante.

Intrarea în galeria "marilor duhovnici" este rodul evlaviei pe care poporul dreptmăritor o are la adresa unui Părinte. Se impune de la sine, în mod natural și universal, nu prin mediatizări și prin "promovarea imaginii" personale. În România tranziției de la comunism la capitalism a apărut, la un moment dat, o categorie de înavușiți în mod artificial, numiți "miliardari de carton". Aceștia au avut o apariție meteorică pe scena publică românească. La fel au pățit și vor păți și cei care doar simulează că s-ar fi îmbogățit duhovnicește.

De aceea "duhovnicii de carton" sunt - sau ar trebui să fie - o specie pe cale de dispariție. Pentru că este absolut necesară și această limpezire a vieții spirituale din Biserică“.

(Pr. Constantin Sturzu, www.doxologia.ro)

EVENIMENTE PAROHIALE

• Parohia noastră a făcut o colectă, în urma căreia a fost ajutat tânărul Ionuț Tudorie, despre care citim pe larg în ziarul local:

„Ionuț Tudorie (17 ani) și a sa poveste nu i-a lăsat indiferenți pe cei care au putut afla, din gura mamei sale, Maria, drama prin care trece de mai bine de doi ani. Elev de liceu cu viitorul în față, Ionuț are un carcinom nazo-faringian de care a încercat, până acum, să se trateze la două clinici din străinătate. Sume exorbitante, provenite din ajutorul cunoscuților, al comunității și al statului au fost cheltuite pe terapiile care nu au dat decât rezultate vremelnice, la începutul acestui an medicii germani constatând că tumora a recidivat și evoluează galopant. Părinții tânărului sunt epuizați financiar și nu mai au resurse, oamenii fiind dispuși să-și vândă chiar și casa pentru a strânge 150.000 de euro, bani necesari pentru ca Ionuț să meargă la o clinică din Aachen, specializată pe tratarea cancerelor nazo-faringiene și unde ar urma să primească radioterapie în valoare de 35.000 de euro și imunoterapie, de 110.000 de euro. (www.viata-libera.ro)

Din partea Arhiepiscopiei au fost donați în cont 150.000 de lei.

• În fiecare sâmbătă are loc întâlnirea elevilor în cadrul programului: *Rescriem povești identitare la Dunărea de Jos*, în colaborare cu Liceul de Arte „Dimitrie Cuclin” din Galați, Filiala Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România - Galați și Societatea Națională a Femeilor Ortodoxe din România, filiala Galați.

Învățăm să coasem punctul românesc pe semnul de carte, măștișoare și alte frumuseți tradiționale. Vă așteptăm cu drag!

Parohia Vovidenia

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, cod poștal 800009, jud. Galați;
Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, cod poștal 800009, jud. GL;
Cantina parohială: Galați, str. Alex. I. Cuza, nr. 31, cod poștal 800010, jud. GL;

Pentru donații și programări, vă rugăm să vă adresați preoților slujitori:

Preot Gabriel-Ioan Pelin: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

Preot Octavian Pelin: 0 7 4 0 5 4 3 5 2 4

Email: pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com

www.bisericavovidenia.ro